

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg skal blot sige til hr. Hans Christian Schmidt, at der må jo foreligge en misforståelse, når hr. Hans Christian Schmidt hele tiden siger, at SF har to forskellige holdninger. Jeg tror, at jeg begyndte med meget klart at gøre opmærksom på, at jeg ikke var SF's ordfører her, og at det er min egen holdning til det.

Den anden misforståelse, Venstre gør sig skyldig i her, er jo, at der rent faktisk har været forhandlet om dette lovforslag. Det er om vandmiljøhandlingsplanen, at jeg har været med som forhandler, og jeg har hele tiden givet udtryk for, at jeg mente, det var en dårlig model. Jeg har været medvirkende til, at SF's forhandlere foreslog en anden model, som der så ikke kunne blive flertal for.

Om den vedtagne model tillader jeg mig så at sige, at den er for meget præget af embedsværket. Det er såmænd det hele.

Ole M. Nielsen (KRF):

I betænkningen har Kristeligt Folkeparti meddelt, at vi vil stemme hverken for eller imod lovforslaget her, men efter det, vi er blevet oplyst om senere, og efter de overvejelser, vi har haft, strammer vi vores udmelding, sådan at vi nu vil stemme imod lovforslag nr. L 115 her ved tredjebehandlingen. Det, der især har ændret vores holdning til tingene, er jo selvfølgelig de oplysninger om dambrugsejerne, som vi senest er blevet bekendt med.

Ministeren argumenterer for, at en tredjedel af udgifterne for erhvervslivet – landbrugere og dambrug – er rimelig i forhold til almindelige vandforbrugere. En tredjedel af prisen til et stort landbrug kan blive en 2.000-4.000-5.000-6.000 kr. om året, og det synes vi ikke er rimeligt. Men når en tredjedel af udgiften kan blive 87.000 kr. om året til et dambrug med en omsætning på 800.000 kr. og med et dækningsbidrag på 400.000 kr., så er det fuldstændig hen i vejret i forhold til andre forbrugere af vand.

Det er ikke et spørgsmål, om de 87.000 kr. er udregnet efter 5 øre, om det kunne træffe at blive 3 øre og da kun være 50.000 kr., eller det måske bliver 8 øre og da vil være over 100.000 kr. Det er et komma, der står to pladser forkert i den sammenhæng. Det er helt hen i vejret.

I sit indlæg til hr. Touborg undrer ministeren sig over hr. Touborgs orientering i den politiske geografi i den sag her. Jeg må sige til ministeren, at rimelighed og sund fornuft kan man fak-

tisk finde på begge fløje og i midten af dansk politik, vel at mærke når ikke man er bundet af forlig, og den gode situation er jeg i.

Vi er glade for, at ministeren i hvert fald har givet tilsagn om at ville tage sagen her op og at det sker ikke for sent i det nye år.

Men foreløbig stemmer vi imod lovforslag nr. L 115.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Fremskridtspartiet er ikke betækningsberettiget i udvalget, som det kan ses af de betækningsbidrag, der foreligger, hvoraf det fremgår, at alle partier minus Dansk Folkeparti er enige om at indstille det her forslag til vedtagelse.

Fremskridtspartiet kan ikke være med til det – ja, det sagde jeg også under førstebehandlingen – fordi vi finder, at det er en unødvendig skat, en skatteskrue, man kan dreje på igen. Det er et lille gebyr i første omgang på ca. 30-35 kr. pr. husejer, men store beløb, der har været diskuteret i dag, for en landmand, 60.000-70.000 kr. over 10 år, og for dambrugere måske beløb på 80.000 kr.

Det er fuldstændig uacceptabelt, og det kan vi ikke være med til.

Det er rigtigt, at det i første omgang måske ikke lyder af så meget hverken for den ene eller for den anden. Men vi ved jo af erfaring, det har vi opdaget, at hvis man først har åbnet for en ny skattemulighed, er det nemt at dreje på hansen og opkræve noget mere. Det er derfor, vi lige fra begyndelsen har sagt, at det ikke kan være rigtigt.

I øvrigt mener vi, det er horribelt, at for i det hele taget at få kortlagt vore vandressourcer skal der over de næste 10 år bruges næsten 1 mia. kr., for det er det, der er tale om. Der er simpelt hen bare tale om, at man indfører en ny skat, og så starter man i det små, men lad os se, hvad der sker hen ad vejen.

Vi kan ikke stemme for det, men vi er klar over, at der bliver et kæmpe flertal. De borgerlige – det gælder jo både Venstre, De Konservative og de andre minus Dansk Folkeparti – har indgået en aftale med Socialdemokratiet om Vandmiljøplan II, og det her er jo en følge af den. Det er uforståeligt for mig, at et parti som Venstre, der gerne udadtil vil give udtryk for at være et landbrugsparti, den ene gang efter den anden, når det virkelig gælder og der skal trykkes på knapperne herinde, meget gerne stemmer for, at det går ud over landbruget.